

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 8.4.2009
COM(2009) 160 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL
REGIUNILOR**

Ajutarea țărilor în curs de dezvoltare pentru a face față crizei

{SEC(2009) 442}

{SEC(2009) 443}

{SEC(2009) 444}

{SEC(2009) 445}

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR

Ajutarea țărilor în curs de dezvoltare pentru a face față crizei

I. INTRODUCERE

Lumea se confruntă cu turbulențe. Nicio țară sau regiune nu este la adăpost de actuala criză mondială. Țările în curs de dezvoltare, care au fost deja grav lovite de crize succesive privind alimentele, combustibilul și schimbările climatice, au mult de suferit de pe urma consecințelor crizei financiare și a recesiunii economice. Zeci de milioane de persoane devin sau redevin sărace; o amenințare și mai mare planează asupra climei și mediului, creșterea economică încetinește; rata șomajului crește și există riscul ca realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM) să fie periclitată, iar rezultatele pozitive obținute în această ultimă decadă să fie irosite.

În aceste vremuri incerte, există tentația izolării de ceilalți. Acest lucru ar reprezenta o greșală istorică. În această eră a interdependenței, viitorul nostru, valorile, securitatea și prosperitatea noastră sunt legate inexorabil de cele ale țărilor în curs de dezvoltare. Redresarea economiilor avansate va duce la redresarea mondială. Tot astfel, creșterea economică în țările în curs de dezvoltare va duce la crearea de locuri de muncă, la creștere economică și la prosperitate și în alte țări, contribuind la pacea și stabilitatea mondială.

În 2008, comunitatea internațională a subliniat în mod repetat faptul că dezvoltarea este o parte integrantă a soluției la criza mondială. La conferințele internaționale de la New York, Accra și Doha și la reuniunea G20 de la Washington, au fost adoptate poziții ferme și au fost asumate angajamente clare de atingere a ODM, de respectare a obiectivelor stabilite în materie de ajutoare, de îmbunătățire a eficacității ajutoarelor și de implicare a țărilor în curs de dezvoltare în reforma guvernantei mondiale. Aceste succese se datorează în mare parte faptului că Europa a fost unită, și-a asumat poziția de lider și a dat dovadă de hotărâre.

La reuniunea G20 de la Londra din 2 aprilie 2009 s-a reiterat necesitatea de a se acționa de urgență, solicitându-se instituirea unor măsuri semnificative de sprijinire a țărilor în curs de dezvoltare. Având în vedere actualele circumstanțe, este exclusă recurgerea la practicile obișnuite. Prin urmare, comunicarea pornește de la principalele rezultate ale „Anchetei Monterrey”, prezentate în detaliu în documentele de lucru ale serviciilor Comisiei¹ anexate și stabilește douăzeci și opt de măsuri concrete pe care Uniunea Europeană ar trebui să le întreprindă pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să facă față crizei.

¹ Titlurile celor patru documente de lucru ale serviciilor Comisiei și domeniile la care se referă sunt: finanțarea dezvoltării [„Încotro se îndreaptă UE după Doha?” - SEC(2009) 444], ajutorul pentru comerț [„Raport de monitorizare privind ajutorul pentru comerț pe anul 2009” - SEC(2009) 442], eficacitatea ajutorului [„Eficacitatea ajutorului după Accra – care este situația în UE?” - SEC(2009) 443] și [„Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului – impactul crizei financiare asupra țărilor în curs de dezvoltare” - SEC(2009) 445].

II. CONTEXTUL: FACTORII CARE CAUZEAZĂ VULNERABILITATEA ȘI REZISTENȚA

Toate analizele recente ale impactului crizei converg asupra următorului punct: după ce a lovit economiile avansate și emergente, „al treilea val” al crizei afectează acum țările în curs de dezvoltare².

În primul rând, acestea sunt afectate de impactul direct al **crizei financiare**, în special din cauza epuizării creditelor, investițiilor și influxurilor de capital, precum și a creșterii volatilității cursului de schimb. Sunt grav afectate mai ales *țările care depind în mare măsură de fluxurile pieței de capital privat*, în special de investițiile străine directe. Țările în curs de dezvoltare care *depind în mare măsură de fondurile transferate de emigranți* au extrem de mult de suferit. Banca Mondială estimează că, în total, fluxurile de capital către țările în curs de dezvoltare se vor diminua de la 1 trilion USD în 2007 la aproximativ 600 de miliarde USD în 2009.

În al doilea rând, în țările în curs de dezvoltare se resimt efectele **încetînirii economice mondiale**. FMI estimează că economiile țărilor în curs de dezvoltare vor înregistra o creștere de numai 3,25% în 2009, față de 6,3% în 2008 și 7,9% în 2007. O altă consecință imediată a încetînirii economice mondiale este diminuarea *volumului total al comerțului mondial*. Întrucât la nivel mondial cererea de produse de bază este mai mică și, drept urmare, prețurile acestora scad, se preconizează diminuarea drastică a *veniturilor din export* ale țărilor în curs de dezvoltare, ceea ce va duce la deprecierea balanțelor externe și la scăderea veniturilor. Țările în curs de dezvoltare care sunt *exportatoare nete de produse de bază* vor suferi cel mai mult de pe urma scăderii drastice a prețurilor la produsele de bază, în timp ce *țările care sunt importatoare nete de materii prime* vor constata reducerea veniturilor lor din importuri. Drept urmare, conform estimării Băncii Mondiale, țările în curs de dezvoltare vor înregistra anul acesta un deficit de finanțare de 270-700 de miliarde USD.

Ca urmare a acțiunii acestor forțe, țările în curs de dezvoltare se confruntă deja cu **consecințe sociale** grave ale crizei. Guvernelor care înregistrează un dezechilibru tot mai mare al finanțelor publice le este greu să mențină nivelul cheltuielilor sociale; menținerea infrastructurii publice este amânată, finanțarea măsurilor de asigurare a protecției sociale cunoaște o diminuare tocmai când este mai mare nevoie de ea; numărul șomerilor și al lucrătorilor săraci crește exponențial, în special în zonele urbane.

De asemenea, criza poate avea **implicații politice și de securitate** majore. Acutizarea sărăciei și a mișcărilor sociale ar putea transforma divergențele politice latente în lupte pentru putere grave. Ar putea exista și un impact mai direct, și anume neplata salariilor în sectorul public din cauza constrângerilor bugetare, inclusiv a salariilor forțelor de poliție și forțelor armate, ducând la revolte sau chiar la lovituri militare. Rivalitățile obișnuite de pe scena politică se pot agrava, provocând revolte civile ca urmare a luptei dintre partidele politice etnice pentru

² FMI [„The Implications of the Global Financial Crisis for Low-Income Countries” (Implicațiile crizei financiare mondiale asupra țărilor cu venituri reduse), martie 2009; Banca Mondială [„Swimming Against the Tide: how Developing Countries are Coping with the Crisis” (Înnotând împotriva curentului: cum fac față crizei țările în curs de dezvoltare), martie 2009 și [„The Global Economic Crisis: Assessing Vulnerability with a Poverty Lens” (Criza economică mondială: evaluarea vulnerabilității din prisma sărăciei), februarie 2009; ODI [„The global financial crisis and developing countries – What can the EU do?” (Criza financiară mondială și țările în curs de dezvoltare – ce poate face UE?), ianuarie 2009]; BEI [„The impact of the financial crisis on ACP countries” (Impactul crizei financiare asupra țărilor ACP), decembrie 2008]; Banca Africană de Dezvoltare [„Country Economic Monitoring Notes” (Note de monitorizare economică pe țară), februarie 2009].

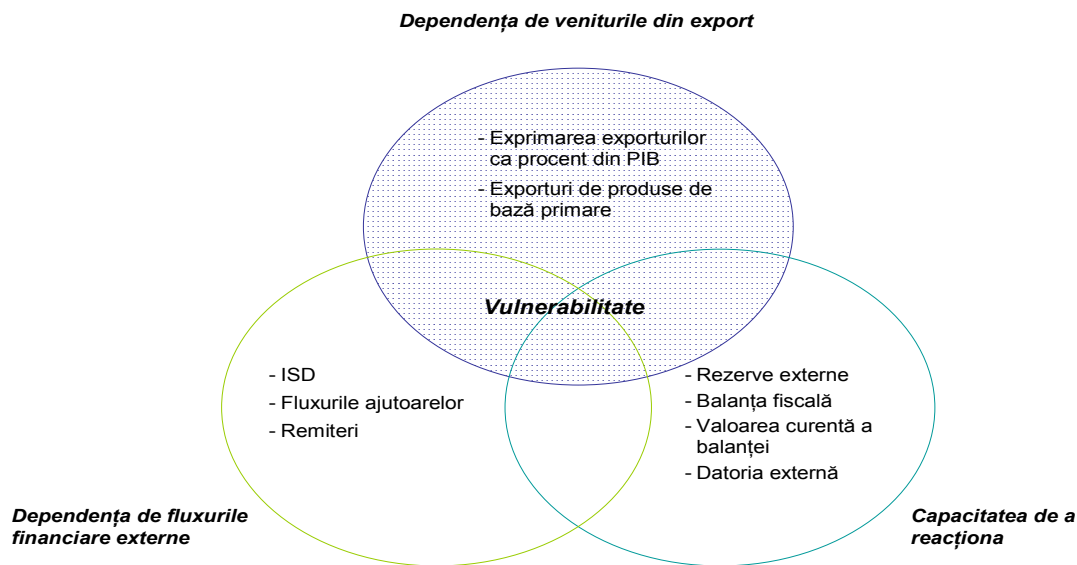
putere absolută sau pentru acces deplin la resurse. În plus, criza ar putea duce la creșterea **fluxurilor de migrație**, care sunt oricum semnificative, atât în cadrul unei țări, cât și al unei regiuni. Ar putea crește și presiunea migrației asupra economiilor avansate.

Criza afectează toate țările în curs de dezvoltare, însă amploarea impactului acesteia, simptomele crizei și capacitatea de a-i face față variază semnificativ între regiuni, țări și grupuri de populație. Datorită îmbunătățirii politicilor în ultimii ani, multe țări în curs de dezvoltare rezistă mai bine la criza actuală comparativ cu perioadele de recesiune mondială din trecut și au o anumită marjă de manevră pentru ca **răspunsul strategic** la criză să fie de natură să sprijine creșterea economică și să amortizeze impactul crizei. Avântul pe care l-a cunoscut în ultimii ani piața produselor de bază, creșterea stabilității macroeconomice, reformele structurale și reducerea datoriilor au permis multor țări să își îmbunătățească poziția financiară. Cu toate acestea, capacitatea lor de a duce o politică monetară și fiscală independentă este mult limitată de presiunile inflaționiste persistente, de resursele bugetare limitate și deprecierea balanțelor lor externe, de faptul că încă se mai face simțit efectul creșterii în 2008 a prețurilor la alimente și la energie, precum și de presiunile asupra cursurilor de schimb în direcția unei devalorizări a monedei naționale.

Prin urmare, eforturile mondiale de stabilizare a sectorului financiar și de stimulare a redresării economice sunt extrem de relevante pentru țările în curs de dezvoltare. Acțiunile UE de îmbunătățire a reglementării sectorului financiar și de punere în aplicare a Planului european de redresare economică sunt contribuții importante în această privință. Reformele curente sau preconizate ale activităților de creditare ale FMI și ale Băncilor de Dezvoltare Multilaterală (BDM) pot ajuta multe țări în curs de dezvoltare, indiferent dacă sunt economii cu venituri reduse ori medii.

Alte țări însă sunt mai vulnerabile și riscă să piardă aceste noi oportunități. În acest context, ar trebui acordată o atenție specială **celor mai vulnerabile țări în curs de dezvoltare, care au o capacitate de rezistență limitată**. În lumina analizei de mai sus, pentru ca un răspuns să fie adecvat, acesta ar trebui să evalueze gradul de vulnerabilitate și de rezistență al unei țări, pe baza unor parametri precum:

- dependența de veniturile din export și gradul de integrare în comerțul mondial;
- dependența de fluxurile și transferurile financiare externe, în special de investiții străine directe și de fondurile transferate de emigranți;
- capacitatea de a reacționa, care depinde de calitatea globală a guvernantei, de disponibilitatea rezervelor externe, de datoria externă și de marja pe care o are pentru a adopta măsuri de stimulare fiscale.

Graficul 1

Prin urmare, în 2009, Comisia și statele membre ale UE, în colaborare cu instituțiile internaționale și cu țările partenere, vor efectua împreună noi analize ale impactului crizei asupra fiecărei țări, pentru a identifica țările cele mai vulnerabile și pentru a întreprinde acțiuni coordonate la nivelul UE, care să țină seama de specificitatea fiecărei țări.

III. ÎNTREPRINDEREA ÎN TIMP UTIL DE ACȚIUNI EUROPENE COORDONATE ȘI CU UN SCOP PRECIS

III.1. ONORAREA ANGAJAMENTELOR PE CARE NI LE-AM ASUMAT ÎN MATERIE DE AJUTOARE ȘI ANGRENAREA ALTOR RESURSE

UE continuă să fie în mod incontestabil cel mai important furnizor de asistență oficială pentru dezvoltare (AOD), contribuția sa fiind de 59% din total, aceasta crescând în 2007 cu 4 puncte procentuale. În 2008, UE a inversat tendința descrescătoare a fluxurilor de asistență oficială pentru dezvoltare înregistrată în 2007. În 2008, nivelurile totale ale asistenței oficiale pentru dezvoltare au revenit la 0,40% din venitul național brut (VNB), crescând față de 2007, când acestea erau de 0,37%, efectuându-se plăți de aproape 50 de miliarde EUR, ceea ce reprezintă o creștere de peste 4 miliarde EUR față de 2007, respectiv de peste 2 miliarde EUR față de 2006. În plus, 13 state membre au deja calendare naționale multianuale care ilustrează modul în care își vor respecta angajamentele individuale în 2010 și în 2015, îmbunătățindu-se astfel predictibilitatea ajutoarelor.

În ciuda acestei tendințe crescătoare, se preconizează ca în anii următori situația să fie destul de problematică. Multe state membre sunt departe de obiectivele de referință individuale stabilite pentru 2010. Pentru a atinge în 2010 obiectivul colectiv de 0,56% AOD/VNB trebuie făcut un efort financiar suplimentar echivalent cu 20 de miliarde EUR. Asistența oficială pentru dezvoltare este un factor-cheie în efortul de a reduce sărăcia în lume, a îndeplini ODM și a angrena alte surse. Predictibilitatea acestora este o valoare în sine și trebuie asigurată.

Criza mondială nu poate constitui o scuză pentru nerespectarea angajamentelor asumate. Acordarea de ajutoare nu reprezintă o operă de caritate, ci este unul dintre vectorii redresării.

Cu toate acestea, acordarea numai de asistență oficială pentru dezvoltare nu va fi de ajuns. UE trebuie să utilizeze toate sursele și instrumentele disponibile pentru a angrena asistența menită să stimuleze creșterea economică, investițiile, comerțul și crearea de locuri de muncă. Un astfel de efort global ar trebui să constituie o „abordare a întregii Uniuni”, care să includă instrumente și procese precum creditele la export, garanțiile pentru investiții și transferurile de tehnologie în beneficiul dezvoltării.

(1)	<i>Onorarea angajamentelor în materie de asistență oficială pentru dezvoltare.</i> Statele membre ale UE trebuie să își onoreze angajamentele individuale și colective de îndeplinire a obiectivelor de referință în materie de asistență oficială pentru dezvoltare până în 2010 și 2015. Astfel, în 2010 se va acorda o sumă suplimentară de 20 de miliarde EUR pentru asistență oficială pentru dezvoltare. Prin urmare, trebuie făcut un efort susținut în acest sens încă din acest an.
(2)	<i>Angrenarea de noi resurse.</i> Statele membre ar trebui să își intensifice eforturile de mobiliza finanțarea suplimentară pentru dezvoltare. Obiectivul nostru este ca pentru fiecare euro acordat ca ajutor să se strângă cinci euro sub altă formă de asistență decât cea oficială pentru dezvoltare (de exemplu, transferuri de tehnologie, finanțarea comerțului și investiții private). De asemenea, Comisia le recomandă statelor membre să aprofundeze și să aplice pe scară mai largă sursele inovatoare de finanțare, având drept bază, de exemplu, prelevările pentru solidaritate voluntare curente, ca de exemplu taxa impusă companiilor aeriene, destinată să finanțeze programele de sănătate.

III. 2. ACȚIUNI CONTRACICLICE

Este necesar să se acționeze acum. Sprijinul ar trebui să aibă un impact contraciclic direct. Economii mai sărace au mare nevoie de finanțare în aceste vremuri de criză. Ar trebui întreprinse măsuri pentru a se adapta prioritățile, alocarea mai rapidă a ajutorului și, atunci când este necesar, a acorda în avans asistența și a accelera furnizarea de sprijin bugetar. Statelor membre li se cere ca acțiunile pe care le întreprind în contextul ajutorului bilateral să urmeze aceste dispoziții.

(3)	<i>Reorientarea priorităților.</i> Comisia va accelera, în parteneriat cu țările în curs de dezvoltare, evaluarea intermediară a documentelor sale de strategie și a programelor sale de sprijin pe 2009 și 2010, pentru a reflecta noile necesități și priorități. BEI ar trebui, în contextul Planului său de activitate pe 2009-2011, să se axeze pe unele acțiuni contraciclice în domenii precum infrastructura, inclusiv activitățile legate de energie și de schimbările climatice, și sectorul financiar.
(4)	<i>Accelerarea alocării de fonduri.</i> Comisia aplică proceduri de acordare a ajutorului mai flexibile pentru o serie de țări sau regiuni care au nevoie urgentă de ajutor sau care tocmai au ieșit din situația în care aveau nevoie urgentă de ajutor și va continua să analizeze situația din alte țări. BEI va încerca să accelereze alocarea de fonduri în cadrul angajamentelor contractuale financiare convenite.
(5)	<i>Acordarea în avans a ajutorului.</i> Comisia s-a achitat în avans de angajamente care constituie o parte semnificativă a asistenței comunitare pentru țările ACP (pentru

2009 au fost puse la dispoziție în avans 4,3 miliarde EUR) și va analiza alte modalități de accelerare a punerii la dispoziție a ajutorului³. BEI ar trebui să se achite în avans de angajamente asumate în cadrul acordurilor de parteneriat cu țările ACP (3,5 miliarde EUR în cadrul Facilității pentru investiții și 2 miliarde EUR din resursele proprii în perioada 2008-2013) și în cadrul altor mandate externe (25,8 miliarde EUR în perioada 2007-2013, sumă care este posibil a fi suplimentată cu 2 miliarde EUR) și este încurajată ca, în cooperare cu BERD, să accelereze efectuarea de plăți către țările din Europa de Est care participă la politica europeană de vecinătate, cât și către țările în curs de aderare și cele aflate în faza de preaderare.

- (6) *Accelerarea furnizării de sprijin bugetar.* Comisia a angajat în 2008 aproape 3 miliarde EUR sub formă de sprijin bugetar (instrument cu impact rapid) ca măsură de acordare în avans a ajutorului pentru țările ACP, ceea ce reprezintă 72% din sprijinul bugetar total preconizat pentru perioada 2008-13. Comisia va revizui operațiunile de sprijin bugetar întreprinse în prezent în țările cele mai vulnerabile și va evalua, de la caz la caz, posibilitatea de a efectua în avans plățile și va revizui condițiile macroeconomice sau orice alte aspecte necesare pentru a accelera efectuarea plăților.
- (7) *Explorarea asistenței macroeconomice.* În cazuri excepționale, ar putea fi avută în vedere acordarea de asistență macroeconomică țărilor care participă la politica europeană de vecinătate (PEV), care ar fi furnizată în cooperare cu Fondul Monetar Internațional și ar respecta condițiile programului FMI⁴.

III.3. ÎMBUNĂTĂȚIREA EFICACITĂȚII - MĂSURĂ CARE TREBUIE ÎNTREPRINSĂ URGENT

În aceste vremuri de criză, nici țările dezvoltate, nici cele în curs de dezvoltare nu își permit să plătească prețul ridicat al fragmentării și al lipsei de coordonare, așa cum este cazul în prezent. La nivel mondial, 225 de agenții bilaterale și 242 de agenții multilaterale finanțează sute de mii de activități anual. În 108 de țări, peste zece donatori din UE furnizează ajutoare programabile la nivel de țară. Donatorii din UE finanțează în jur de 60 000 de proiecte, contribuția anuală medie pe 2007 variind de la numai 400 000 EUR la 800 000 EUR pe activitate.

„Ineficacitatea ajutorului” este foarte costisitoare. Numai volatilitatea și lipsa previzibilității ajutorului pot duce la o creștere a costurilor cu 15 - 20%⁵. S-a estimat, de asemenea, că ajutoarele destinate unui anumit domeniu duc la creșterea costurilor bunurilor, serviciilor și lucrărilor cu 15 - 20%. Din calculele preliminare rezultă că neaplicarea în totalitate a agendei de eficacitate a ajutorului ar costa între 25 și 35 de miliarde EUR până în 2015 sau între 5 și 7 miliarde EUR pe an, în cazul în care nivelul net al asistenței bilaterale din partea donatorilor din UE rămâne stabil⁶. Acesta este costul „non-Europei” pentru dezvoltare.

Sunt necesare reforme ample, iar UE a fost un exemplu în acest sens. În primul rând, prin faptul că a dat dovadă de unitate în acțiunile și declarațiile sale, a dat un impuls important

³ Defalcăt astfel: 3 miliarde EUR pentru sprijin bugetar, 800 de milioane EUR pentru Facilitatea pentru alimente și 500 de milioane EUR pentru mecanismul FLEX *ad hoc*.

⁴ Pentru țările de pe lista întocmită de OCDE/CAD pentru a raporta fluxurile de ajutoare din perioada 2008-2010.

⁵ Homi Kharas. „Measuring the Costs of Aid Volatility” (Măsurarea costurilor volatilității ajutorului), Wolfensohn Centre for Development, iunie 2008.

⁶ Aceste cifre se bazează pe rezultatele preliminare ale studiului „The Aid Effectiveness Agenda – Benefits of a European Approach” (Agenda privind eficacitatea ajutorului – beneficiile unei abordări europene). Acest studiu, comandat de Comisia Europeană, va fi finalizat în vara anului 2009.

stabilirii de noi obiective la nivel internațional, precum Agenda pentru acțiune de la Accra (AAA), adoptată în 2008 de Forumul la nivel înalt de la Accra. În al doilea rând, prin faptul că a adoptat măsuri menite să reducă fragmentarea între actorii europeni, inițiative precum Codul de conduită privind diviziunea muncii reprezentând o contribuție importantă la asigurarea unei eficacități sporite a ajutorului în lume.

Acum, această dinamică ar trebui consolidată. Expertiza, resursele și instrumentele fiecărui donator ar trebui interrelaționate mai bine. Prin efortul coordonat al UE, întemeiat pe priorități comune, impactul pe termen scurt al acțiunii noastre va fi sporit și se va asigura sustenabilitatea acestora pe termen lung.

(8)	<i>Întreprinderea de acțiuni bilaterale.</i> Statele membre ale UE și Comisia ar trebui să conlucreze la pregătirea planurilor de acțiune individuale de punere în aplicare a angajamentelor din cadrul Agendei pentru acțiune de la Accra. Aceste planuri ar trebui să pună accentul pe acțiunile de eliminare a obstacolelor juridice și/sau administrative din calea eficacității ajutorului, precum și pe măsurile interne de stimulare a modificării comportamentului administrativ, a metodelor de lucru și a proceselor de programare.
(9)	<i>Impulsionarea abordărilor colective ale UE.</i> Comisia va propune în 2009 coduri de conduită privind fondurile mondiale și verticale, utilizarea de sisteme naționale și privind asistența tehnică. Prin punerea în aplicare a Codului de conduită privind diviziunea muncii, Comisia va promova, de asemenea, o abordare UE care să favorizeze diviziunea muncii între țări. În același spirit, BEI ar trebui să își consolideze cooperarea cu partenerii de finanțare, cu agențiile donatoare și cu Comisia, inclusiv prin delegarea cooperării și fuzionarea resurselor UE. Va fi consolidată și cooperarea dintre BEI și BERD, în cadrul Strategiei privind parteneriatul estic.
(10)	<i>O abordare colectivă a UE prin care să se combată criza.</i> Prin punerea în aplicare a prezentei comunicări, statele membre ale UE sunt invitate să prezinte în 2009 acțiunile și instrumentele adoptate ca răspuns la criză în țările în curs de dezvoltare, pentru a elabora un răspuns coordonat. Următorul raport Monterrey va evalua punerea în aplicare a acțiunilor identificate astfel.
(11)	<i>Continuarea reformei arhitecturii internaționale a ajutorului.</i> Fiind cel mai mare donator din lume și dând dovadă de unitate în acțiunile și declarațiile sale, UE este un vector al simplificării arhitecturii internaționale a ajutorului. Una dintre reformele a cărei punere în aplicare de către comunitatea mondială a donatorilor ar putea fi încurajată de către UE este cea privind „condiționalitatea bazată pe rezultate”, în cadrul căreia raționalizarea și armonizarea ar putea avea drept rezultat o mai mare responsabilitate, predictibilitate, transparență și examinare democratică a condițiilor de utilizare a resurselor constituite de ajutoare.

III.4. AMORTIZAREA IMPACTULUI SOCIAL ȘI SPRIJINIREA ECONOMIEI REALE

III.4.1. Protejarea persoanelor cele mai vulnerabile

Din cauza crizei actuale, în 2009 alte 90 de milioane de persoane din țările în curs de dezvoltare ar putea deveni sărace⁷, femeile, copiii, vârstnicii și persoanele cu handicap fiind

⁷ Banca Mondială, 2009.

cele mai expuse riscului. Prioritatea UE trebuie să fie atingerea obiectivelor de referință pentru 2010 din Agenda sa de acțiune privind ODM, în caz contrar riscând să compromită și mai mult atingerea obiectivelor stabilite pentru 2015. Este esențial să se continue furnizarea de sprijin în domeniul sănătății, locurilor de muncă decente și educației pentru a se asigura faptul că persoanele cele mai vulnerabile nu rămân neprotejate. Criza socială implică un cost economic. Fără o forță de muncă sănătoasă și calificată corespunzător, redresarea va fi întârziată, iar creșterea economică va fi în pericol. Pierderea veniturilor va afecta finanțarea publică a serviciilor sociale relevante.

(12)	<i>Adoptarea de măsuri de protecție socială cu o orientare precisă.</i> Comisia va sprijini – iar statele membre ar trebui să îi urmeze exemplul – acțiunile țărilor în curs de dezvoltare care au o orientare precisă, menite să amortizeze impactul social al crizei prin crearea și consolidarea unor măsuri de protecție socială, facilitarea transferurilor directe de numerar și sporirea transferurilor în natură. Comisia va acorda o atenție specială, atunci când acest lucru este fezabil și necesar, măsurilor de asigurare a protecției sociale, lucrărilor care necesită multă mână de lucru și reformei piețelor muncii.
(13)	<i>Mecanisme de sprijin menite să salvgardeze cheltuielile sociale.</i> Comisia va propune ca în 2009 să se aloce cel puțin 500 de milioane EUR din cel de al 10-lea FED pentru sprijinirea țărilor ACP care au cel mai mult de suferit din cauza crizei. Finanțarea va fi furnizată pe cât posibil sub formă de sprijin bugetar (i) prin mecanismul FLEX existent, pe baza pierderilor la export suferite în trecut, și (ii) printr-un mecanism FLEX <i>ad hoc</i> pentru vulnerabilitate, pe baza unor parametri precum pierderile la export preconizate, scăderea volumului fondurilor transferate de emigranți și diminuarea fluxurilor financiare (a se vedea graficul I). Comisia le solicită statelor membre ale UE să participe la această inițiativă, care face parte din efortul internațional care vizează ajutorarea celor mai vulnerabile persoane.

III.4.2. Sprijinirea activității economice și a ocupării forței de muncă

III.4.2.1. Menținerea și consolidarea infrastructurii

Menținerea și consolidarea infrastructurii sunt soluții eficace de atenuare a crizei, de care beneficiază persoanele cele mai vulnerabile și care duc la crearea de locuri de muncă, prin dezvoltarea și întreținerea infrastructurii locale, servind la satisfacerea unor nevoi de bază și stimulând activitatea economică și comerțul. Ar trebui accelerate investițiile în infrastructura de mari dimensiuni, pentru a spori competitivitatea țărilor în curs de dezvoltare și a crea interconectivitate transfrontalieră și transregională⁸. În ceea ce privește Africa, UE se va axa pe acoperirea deficitelor de finanțare a infrastructurii aferente legăturilor-cheie lipsă, identificate în Parteneriatul pentru infrastructură UE-Africa. Comisia va discuta cu Uniunea Africană (UA) desemnarea de „coordonatori de proiect”, și anume personalități politice responsabile de medierea regională privind aceste legături-cheie lipsă. Această abordare s-a dovedit a avea valoare adăugată în contextul rețelelor transeuropene, atât pentru energie, cât și pentru transport. De asemenea, în lumina necesităților identificate de UA înainte de recenta reuniune G20⁹, este cu atât mai oportun și esențial ca UE să întreprindă un efort cu privire la legăturile lipsă din Africa.

⁸ În anexa 3, respectiv 4, la documentul de lucru al serviciilor Comisiei *Finanțarea dezvoltării* se regăsesc detalii suplimentare privind inițiativele în domeniul infrastructurii regionale din Africa și țările mediteraneene.

⁹ Poziția comună a Africii: Pregătirea pentru reuniunea G20 din 2 aprilie 2009, UA, martie, 2009.

- (14) *Sprijinirea instituirii rapide a infrastructurilor și creării de locuri de muncă.* Comisia va acorda sprijin pentru lucrările de infrastructură care necesită multă mână de lucru, precum și pentru întreținerea acestor infrastructuri, pentru a menține accesul la servicii și a pune capăt utilizării insuficiente probabile a fondurilor în materie de întreținere, din cauza presiunii fiscale din țările în curs de dezvoltare. Comisia încurajează statele membre și alți donatori să întreprindă acțiuni similare. În acest cadru, Comisia va institui o rețea formată din UE și alți finanțatori, care să stabilească prioritățile în domeniul investițiilor în proiecte de infrastructură ce urmează a fi finanțate în 2009/2010. Comisia încurajează BEI să utilizeze acorduri de intermediere a creditelor cu băncile de dezvoltare regionale și intermediarii financiari interni pentru infrastructura locală.
- (15) *Instituirea unei infrastructuri regionale în Mediterană.* Comunitatea, inclusiv BEI, și statele membre vor institui, în cadrul Uniunii pentru Mediterana, „autostrăzi maritime” și autostrăzi terestre regionale și vor sprijini energia regenerabilă, măsurile de combatere a poluării și interconectivitatea sud-sud.
- (16) *Majorarea la 500 de milioane EUR până în 2010 a contribuției la Fondul fiduciar pentru infrastructură UE-Africa.* În ceea ce o privește, Comisia va alocă 200 de milioane EUR pentru 2009-2010, dublându-și astfel contribuția curentă, și le solicită statelor membre să se alăture acestui efort, pentru a strânge 500 de milioane EUR. Atingerea acestui obiectiv va duce la punerea la dispoziție a 2,5 miliarde EUR sub formă de credite cu dobândă mică pentru a sprijini infrastructura. În plus, Comisia propune adaptarea Fondului fiduciar pentru (i) a include infrastructura națională care face parte din rețelele regionale și (ii) a introduce mecanisme de garantare a riscurilor. Prin urmare, Comisia face apel la statele membre să sprijine modificarea necesară a Acordului privind Fondul fiduciar. În plus, ar trebui ca Grupul finanțatorilor de proiect să includă Banca de Dezvoltare a Africii și să fie deschis țărilor terțe care contribuie cu fonduri.

III.4.2.2 Revitalizarea agriculturii

Recent, prețurile la alimente au scăzut, însă celelalte probleme structurale, precum lipsa capacității de producție și a infrastructurii pentru producție necesită sprijinirea în continuare a agriculturii și sporirea investițiilor în acest domeniu. Revitalizarea agriculturii în țările în curs de dezvoltare necesită o abordare amplă. Revizuirea strategiilor și programelor de sprijin existente implică efectuarea de reforme interne de politică, însoțite de sprijin pentru furnizarea de factori de producție, precum semințe, fertilizatori și finanțare pentru agricultură, precum și sprijin pentru cercetare și dezvoltare, axate pe cerere, și pentru sisteme de producție durabile. În plus, investițiile în infrastructură care au un scop precis vor trebui să relaționeze mai eficace domeniile de producție cu piețele, fiind necesară acordarea de sprijin atât pentru infrastructura de export, cât și pentru infrastructura rurală de mici dimensiuni.

- (17) *Accelerarea acordării de finanțare pentru agricultură.* Comisia acordă în avans suma de 1 miliard EUR din Facilitatea pentru alimente. Prima tranșă de 314 de milioane EUR a fost deja convenită și va fi destinată unui număr de 23 de țări considerate a fi cel mai supuse riscului. În total, Comisia va angaja peste 500 de milioane EUR în peste 40 de țări în prima jumătate a anului 2009 și alte 300 de milioane EUR până la sfârșitul anului, accelerând astfel coordonarea și eficiența sprijinului pentru agricultură.
- (18) *Investiții în coridoarele agricole.* Comisia și statele membre ar trebui să coopereze cu organizațiile regionale și cu sectorul privat pentru a alinia investițiile care sprijină

conexarea piețelor cu domeniile de producție, care reprezintă un nou aspect asupra căruia UE își concentrează atenția.

III.4.2.3. Investiții în creștere economică ecologică

Criza oferă o ocazie importantă de a crea economii mai ecologice. Schimbările climatice reprezintă o provocare uriașă și trebuie întreprinse de îndată acțiuni la nivel mondial, pentru a evita producerea unor daune ireversibile în viitor. EU și-a luat angajamente ferme și este hotărâtă să asigure obținerea unui rezultat ambițios la Copenhaga în decembrie și, pentru a reuși, este necesară facilitarea participării depline a țărilor în curs de dezvoltare. În ceea ce privește țările cel mai puțin dezvoltate (TPD), instituirea de Programe de acțiune de adaptare națională (PANA) este un aspect acordat sprijin. Aceste Programe de acțiune de adaptare națională conțin cerințele care trebuie îndeplinite fără întârziere și ar trebui incluse în strategiile naționale. Până acum, 39 de țări au adoptat astfel de planuri, iar altele, inclusiv cele care nu se numără printre țările cel mai puțin dezvoltate, ar trebui să le urmeze exemplul¹⁰.

- (19) *Promovarea acțiunilor Alianței împotriva schimbărilor climatice.* Statele membre ale UE ar trebui să participe la acțiunile Alianței mondiale împotriva schimbărilor climatice (AMSC), aprobată de Consiliul European în 2008. AMSC își propune să impulsioneze acordarea de sprijin țărilor în curs de dezvoltare cele mai sărace și mai vulnerabile din punctul de vedere al climei, în special țărilor cel mai puțin dezvoltate și statelor insulare mici în curs de dezvoltare.
- (20) *Utilizarea formelor de finanțare inovatoare pentru combaterea schimbărilor climatice.* Așa cum s-a convenit în cadrul legislației privind Sistemul european de comercializare a certificatelor de emisie, statele membre ale UE ar trebui să utilizeze o parte din veniturile obținute din licitarea certificatelor de emisii pentru, printre altele, măsuri de adaptare la climă, împăduriri, reîmpăduriri și transfer de tehnologie în țările în curs de dezvoltare care vor fi ratificat Acordul de la Copenhaga. Comisia le recomandă, de asemenea, statelor membre să analizeze posibilitatea lansării Mecanismului mondial de acordare de finanțare în materie de climă (MMFC) ca inițiativă intermediară pentru perioada de tranziție dintre 2010 și momentul punerii în aplicare depline a noii arhitecturi financiare convenite la conferința de la Copenhaga.
- (21) *Punerea accentului pe energia regenerabilă.* BEI ar trebui să investească în energia regenerabilă și în eficiența energetică. Va fi consolidată dimensiunea regională prin proiecte regionale de transmisie de energie, transport și distribuție de gaze. În țările eligibile, BEI ar trebui să încerce să utilizeze în mai mare măsură fondurile de 3 miliarde EUR din cadrul Facilității sale pentru energie și sustenabilitate. Comisia va promova energia regenerabilă în țările ACP prin cele 200 de milioane EUR din cadrul Facilității pentru energie și identifică în prezent un nou program de acordare de sprijin în domeniul energiei în America Latină ca parte a Programului indicativ regional pentru 2010-2013.
- (22) *Sprijinirea transferului de tehnologii ecologice și sustenabile.* Comisia și statele membre ar trebui să sprijine Fondul mondial pentru eficiență energetică și energie

¹⁰ Următoarele țări au adoptat Programe de acțiune de adaptare națională: Bangladesh, Benin, Bhutan, Burkina Faso, Burundi, Cambodgia, Capul Verde, Republica Centrafricană, Comore, Republica Democratică Congo, Djibouti, Eritreea, Etiopia, Gambia, Guineea, Guineea-Bissau, Haiti, Kiribati, Lesotho, Liberia, Madagascar, Malawi, Maldive, Mali, Mauritania, Mozambic, Niger, Rwanda, Samoa, São Tomé și Príncipe, Senegal, Sierra Leone, Insulele Solomon, Sudan, Tanzania, Tuvalu, Uganda, Vanuatu, Zambia.

regenerabilă (cu până la 80 de milioane EUR până în 2010), fond de capital de risc inovator gestionat de Grupul BEI, menit să accelereze transferul, dezvoltarea și aplicarea tehnologiilor ecologice în țările în curs de dezvoltare și în economiile în tranziție.

III.4.2.4. Încurajarea comerțului și a investițiilor private

OMC raportează că, din cauza crizei, se preconizează că pentru prima oară în peste 20 de ani volumul comerțului mondial va scădea cu 9%. Influxurile de capital s-au diminuat deja drastic, iar fluxurile comerțului intraregional au încetinit substanțial. Este nevoie de o inversare a acestei tendințe. Restabilirea încrederii actorilor de pe piață și asigurarea predictibilității piețelor, prin reducerea costurilor comerțului și consolidarea capacității de producție, vor ajuta țările să contracareze unele efecte negative ale crizei și le vor ajuta să fie mai puternice după ce perioada cea mai dificilă va fi trecut. Ar trebui urmărite două obiective.

În primul rând, UE ar trebui să accelereze mai mult ca oricând aplicarea strategiei sale privind ajutorul pentru comerț și să își respecte intenția, exprimată colectiv, de a acorda 2 miliarde EUR pentru asistența legată de comerț (ALC) până în 2010 și să asigure monitorizarea tuturor celorlalte aspecte ale Strategiei privind ajutorul pentru comerț. În 2007, CE a depășit obiectivul stabilit pentru 2010, oferind ALC în valoare de 1 019 miliarde EUR. ALC acordată de statele membre ale UE a totalizat 960 de milioane EUR, o creștere semnificativă față de 2006. Contribuția totală a UE pentru ajutorul pentru comerț a depășit din nou 7 miliarde EUR în 2007. Aceste tendințe cantitative pozitive trebuie sprijinite și trebuie concretizate sub formă de strategii orientate spre dezvoltare și creștere mai eficace, incluse în programele naționale, precum și în agendele de integrare regională. Trebuie constituite de urgență pachetele regionale ale UE pentru ajutor pentru comerț destinate ACP, pe baza documentelor de strategie regională ale UE adoptate recent.

În al doilea rând, UE ar trebui să adopte în continuare măsuri pentru *finanțarea comerțului*, în conformitate cu concluziile reuniunii G20. Din cauza insuficienței lichidităților la nivel mondial, finanțarea comerțului a fost grav afectată. Conform FMI, în țările cu venituri reduse, volumul finanțării comerțului s-a diminuat cu 18% în ultimul semestru al anului 2008. Creditele la export, facilitățile de credit și garanțiile pentru credite sunt mijloace cruciale pentru impulsionearea comerțului și trebuie consolidate.

- (23) *Impulsionarea punerii în aplicare a Agendei privind ajutorul pentru comerț și asigurarea unei mai mari eficacități a ajutorului pentru comerț.* Comisia și statele membre ar trebui să își intensifice eforturile de punere în aplicare a Strategiei privind ajutorul pentru comerț, să sprijine nivelurile actuale ale angajamentelor luate, inclusiv prin continuarea acordării aceluiași nivel de ALC atât în 2009, cât și 2010, și anume 2 miliarde EUR. Pachetele regionale pentru ajutor pentru comerț destinate ACP și Americii Latine ar trebui să sprijine organizațiile regionale și țările partenere în efortul de a concentra ajutorul pentru dezvoltare pentru a acorda un „stimulent regional”.
- (24) *Sporirea creditelor la export.* G20 a convenit asupra unei inițiative multilaterale privind finanțarea comerțului în valoare de 250 de miliarde EUR prin credite la export și prin intermediul agențiilor de investiții, precum și prin intermediul Bancilor de Dezvoltare Multilaterală. Multe state membre au consolidat substanțial capacitatea de garantare și asigurare a tranzacțiilor la export de către agențiile lor de credite la export. Comisia recomandă extinderea în continuare a acestei capacități pentru a acoperi volumuri mai mari de tranzacții în sprijinul țărilor în curs de

dezvoltare. BEI ar trebui să aibă în vedere sprijinirea inițiativelor multilaterale privind finanțarea comerțului.

- (25) *Asigurarea garanțiilor pentru investiții și furnizarea de facilități pentru credite.* (i) Comisia și BEI conlucrează în vederea sporirii garanțiilor pentru investiții, printre altele prin sporirea posibilităților de garantare prevăzute în Fondul fiduciar pentru infrastructură și în Facilitatea pentru investiții a BEI. (ii) Comisia îi solicită Consiliului să adopte propunerea Comisiei din mai 2008 care prevede consolidarea financiară a Facilității pentru investiții și parteneriat euro-mediteraneean prin utilizarea repatrierilor de capital; (iii) Comisia va consolida Facilitatea pentru investiții pentru țările din Europa de Est care participă la PEV; (iv) BEI ar trebui să acorde mai mult sprijin instituțiilor de microfinanțare și sectorului bancar, prin acordarea de credite, capital privat și/sau garanții.

IV. CONLUCRARE PENTRU GUVERNANȚĂ ȘI STABILITATE

Guvernanța și combaterea corupției sunt cruciale pentru dezvoltarea economică durabilă. Unele domenii merită un sprijin special. Țările în curs de dezvoltare trebuie să își continue eforturile de instituire a unui mediu *macroeconomic și de reglementare* solid pentru activitățile și creșterea economică din sectorul privat. Acesta este cel mai bun stimulent pentru a atrage investiții străine și a reduce exodul de capital național. Buna *guvernanță în domeniul fiscal*, și anume asigurarea transparenței, schimbului de informații, concurenței fiscale echitabile, și existența unor sisteme vamale solide vor determina sporirea resurselor financiare pentru dezvoltare. În plus, *datoria externă* ar trebui gestionată cu atenție. Un nivel ridicat de îndatorare pentru atenuarea impactului crizei ar putea pune serios în pericol sustenabilitatea datoriei, în special pentru acele țări în curs de dezvoltare care sunt deja foarte îndatorate.

Țările aflate în *situații fragile* vor necesita atenție și acțiuni speciale. Trebuie adoptate măsuri de îmbunătățire a avertizării timpurii, a prevenirii conflictelor, a gestionării crizelor și a consolidării democrației, menite să ducă la o mai mare stabilitate politică și socială și să mențină progresele în materie de democrație din ultimii ani. Comisia își va intensifica dialogul politic cu aceste țări.

În fine, agenda națională în materie de guvernanță ar trebui să prevadă consolidarea *proceselor de integrare regională*. Lipsa de coordonare a planurilor naționale sau, mai mult, elaborarea unor planuri naționale concurente poate avea un efect negativ asupra țărilor vecine și ar putea înrăutăți recesiunea economică. În schimb, integrarea și cooperarea regională, în special promovarea comerțului intraregional și libera circulație a bunurilor, serviciilor, persoanelor și capitalului între regiuni vor contribui la atenuarea efectelor crizei pe termen lung. În această privință, este esențială încheierea unor acorduri de parteneriat economic cuprinzătoare cu regiunile țărilor ACP.

- (26) *Consolidarea dialogului privind politicile și a dialogului politic.* În 2009, în contextul evaluării intermediare și al Inițiativei privind guvernanța, tema-cheie abordată de Comisie în dialogul său politic cu țările partenere va fi guvernanța economică și financiară.

- (27) *Îmbunătățirea guvernanței fiscale.* Comisia va promova buna guvernanță în domeniul fiscal la nivel internațional, regional și intern. Pentru ca obiectivele în materie de dezvoltare să fie atinse, iar sistemele financiare și de reglementare mondiale să fie îmbunătățite, Comisia face apel la statele membre și țările partenere să sprijine acest obiectiv.

(28) *Evitarea producerii de noi crize cauzate de îndatorare.* Comisia și statele membre ar trebui să promoveze dialogul privind îmbunătățirea mecanismelor de restructurare a datoriei publice, pornind de la cadrele și principiile existente.

V. GLOBALIZAREA: DESCHIDERE, EFICIENȚĂ ȘI INCLUZIUNE

V.1. O ECONOMIE DESCHISĂ

Strategia UE destinată să ajute țările în curs de dezvoltare pentru a face față crizei se înscrie într-un context mondial mai larg, în cadrul căruia, așa cum s-a subliniat la reuniunea la nivel înalt de la Londra, este nevoie să se întreprindă acțiuni decisive nu numai pentru sprijinirea redresării mondiale, ci și pentru reînvierea comerțului și investițiilor mondiale și pentru realizarea unei mai mari incluziuni în instituțiile mondiale. Revenirea la *status quo ante* iese din discuție.

Un grad mai mare de protecționism este sinonim cu un nivel mai mic de creștere și de dezvoltare. Asigurarea unor piețe mondiale deschise este una dintre cele mai bune metode de combatere a recesiunii și de stimulare a revenirii la o situație de creștere economică, ceea ce va fi atât în beneficiul țărilor dezvoltate, cât și al celor în curs de dezvoltare. UE, împreună cu ceilalți membri ai comunității internaționale, ar trebui să acționeze pentru:

- *A se evita instituirea unor bariere noi.* La Londra, G20 a convenit să nu introducă noi bariere în calea comerțului sau a investițiilor și a făcut apel la suprimarea măsurilor care restricționează sau denaturează comerțul instituite recent. Perioada în care se pune în aplicare acest angajament a fost extinsă până la sfârșitul lui 2010.
- *A se realiza progrese pentru a ajunge cât mai repede la un acord privind Runda de la Doha.* Această rundă conține elemente de reală valoare pentru țările în curs de dezvoltare, în special pentru țările cele mai sărace, de exemplu prin faptul că țărilor cel mai puțin dezvoltate li se oferă acces pe toate piețele dezvoltate fără a li se impune taxe și cote, precum și un număr mai mare de oportunități în multe economii emergente. Acest lucru ar însemna, printre altele, diminuarea semnificativă a subvențiilor agricole care denaturează comerțul, diminuarea substanțială a barierelor din calea accesului pe piață și un acord ambițios privind facilitarea comerțului.

V.2. INSTITUȚII MONDIALE MAI EFICIENTE ȘI MAI INCLUZIVE

Sistemele mondiale de guvernare n-au ținut pasul cu intensitatea integrării politice și economice și cu interdependența de la nivel mondial. Pentru a se valorifica acest proces, este nevoie de o arhitectură mondială mai eficientă și mai incluzivă. Și în acest caz criza actuală oferă o oportunitate, și anume de a adapta sistemul ONU și instituțiile financiare internaționale pentru a face față cu eficacitate provocărilor mondiale, iar G20 ar trebui să impulsioneze procesul de reformă. Atât ONU, cât și FMI și Banca Mondială evaluează măsurile care ar fi necesare pentru a-și consolida capacitatea și legitimitatea, urmând ca aceste evaluări să fie finalizate în perioade diferite, în 2009. G20 a accelerat procesul de reformă a instituțiilor financiare internaționale. Conferința ONU la nivel înalt din iunie 2009 va oferi în curând Organizației Națiunilor Unite oportunitatea de a realiza progrese în privința agendei de reformă.

Din perspectiva dezvoltării, următoarele teme merită o atenție specială din partea UE:

- *În ceea ce privește ONU* – acesta trebuie să fie în măsură să coordoneze cu eficacitate eforturile internaționale destinate să ajute țările în curs de dezvoltare de a face față unei serii de provocări mondiale de ordin social, economic și financiar. De exemplu, ar trebui

pusă integral în aplicare reforma Consiliului Economic și Social. În plus, ar trebui consolidată capacitatea ONU de a acționa unitar, în conformitate cu recomandarea Grupului ONU privind coerența la nivelul întregului sistem (2006), de exemplu în ceea ce privește securitatea alimentelor, prin integrarea și raționalizarea suplimentară a celor trei agenții ale sale de la Roma în domeniul alimentelor și agriculturii.

- *În ceea ce privește instituțiile financiare internaționale*, G20 a convenit la Londra să suplimenteze substanțial resursele pentru instituțiile financiare internaționale, inclusiv resursele de natură să le consolideze capacitatea de a ajuta țările aflate la nevoie. Acest lucru implică finanțare imediată din partea membrilor G20 în valoare de 250 de miliarde USD – din care 100 de miliarde USD (sau 75 de miliarde EUR) sunt furnizate de statele membre ale UE – care vor fi ulterior incluse în noi acorduri de împrumut, mai cuprinzătoare și mai flexibile, suma acordată în cadrul acestora fiind majorată la 500 de miliarde USD – o alocație generală constând în drepturi speciale de tragere (DST) în valoare de 250 de miliarde USD, precum și ratificarea de către membrii FMI a celui de-al patrulea amendament. În plus, G20 a convenit să reformeze mandatele, competențele și guvernanta instituțiilor financiare internaționale astfel încât țările emergente și în curs de dezvoltare să aibă un cuvânt mai greu și să fie mai bine reprezentate în cadrul acestora și a convenit ca directorii și conducerea de nivel ierarhic superior ale acestora să fie desemnate printr-un proces de selecție deschis, transparent și bazat pe merite. În ceea ce privește Banca Mondială, Comisia încurajează Asociația internațională pentru dezvoltare să își intensifice eforturile în vederea atenuării efectelor crizei. Condiționalitatea instituțiilor financiare internaționale trebuie adaptată la situația specifică a fiecărei țări în contextul crizei actuale.
- *Mai pe larg*, ar trebui realizate sinergii între aceste eforturi de reformă, pentru a obține o mai mare coerență între diferitele organisme de guvernanță. Ar trebui consolidat și mai mult rolul pe care băncile de dezvoltare regionale îl au în ceea ce privește țările cel mai puțin dezvoltate. În fine, în conformitate cu concluziile reuniunii la nivel înalt de la Londra, grupările regionale și continentale, precum UA, ASEAN etc., ar trebui invitate să participe la o platformă economică internațională informală, pentru a se asigura o mai mare eficacitate și reprezentare.

VI. CONCLUZIE

Criza actuală, cu aspecte multiple, reprezintă o mare amenințare pentru stabilitatea mondială. Viziunea noastră politică pe termen lung trebuie să se axeze pe acționarea fără întârziere, prin măsuri rapide și ferme. Angajamentele asumate anul trecut trebuie respectate, iar punerea lor în aplicare – accelerată. Criza oferă însă și oportunități, și anume de a ne apropia de țările în curs de dezvoltare și a institui un nou parteneriat, mai bun, de a investi mai mult și mai bine pentru a stimula propriile economii, de a redefini prioritățile, de a realiza creștere economică ecologică, de a restructura arhitectura economică și financiară internațională și de a o adapta la realitățile acestui nou secol.

Nimic din toate acestea nu se va concretiza dacă Europa nu își va asuma în mod ferm și necondiționat un rol de lider, care să promoveze realizarea noului acord mondial stabilit la Londra. Pentru ca lucrurile să se schimbe, Europa trebuie să fie unită.

Acum este momentul să acționăm.